

Не кваре наше односе са Бриселом и Вашингтоном став Србије и мој „контрагард“, већ то што САД, НАТО пакт и водеће државе ЕУ на територији Србије покушавају да направе прву НАТО државу на свету. Од највећег значаја би било да у земљи успоставимо консензус о томе да само Србија и њене границе немају алтернативу. Будућа државотворна и национална влада имаће задатак да започне одговорне разговоре са ЕУ како би обезбедила да целовита Србија уђе ЕУ. Оно што је саопштио Андреас Цобел да ће Србија у ЕУ најраније 2025. увек нам мора бити пред очима - као опомена и претња. Уосталом, шта ако неке падне на памет да каже да Србија може у ЕУ, али без Војводине?! Брисел има стотине приоритета и не може стално мислити на Косово. Истрајност Србије даће резултате

- Србију нико не може ни да уведе у Европу, ни да је изведе из ње, а мислим да нико не планира ни неку велику сеобу Срба у Азију или Латинску Америку. Остаје нам питање прикључивања Србије Европској унији. Пред будућом државотворном и националном владом је задатак да започне одговорне разговоре са ЕУ како би обезбедила да само целовита Србија уђе ЕУ - упозорава председник Владе Србије Војислав Коштуница у васкршњем интервјуу за Глас јавности.

Хоће ли Србија 11. маја бирати између формуле „У ЕУ по сваку цену“ и „Косово (Србија) по сваку цену“? Јесу ли те формуле само изборно-политичке или и историјске?

- Косово, односно, како кажете, Србија по сваку цену је прва уставна категорија коју су грађани својом слободном вољом изабрали на референдуму за нови Устав. И за грађане Шпаније или Канаде важи апсолутно исто правило. Разлика је у томе што се само код нас поставља питање да ли бисмо могли да изаберемо нешто друго уместо наше државе Србије. Партије које су увеле ову дилему у наш политички живот носе велику одговорност због тога. Никада се још није десило да нека држава изађе са ставом да јој је нешто друго прече од властитог постојања и унапређења државних и националних интереса.

Обнавља ли такав избор донекле старе српске поделе и црно-бела упропашћавања, по

којима би блок Бориса Тадића наводно био обреновићевски, а ваш - карађорђевићевски?

- И Милошу и Карађорђу Србија је била све. Незамисливо је да су Милош или Карађорђе могли и помислити да најмањи трун Србије подреде интересима страних држава. Њихова једина идеја и њихов сан били су слободна српска држава. Ову нову дилему - Србија или Европа - српски народ до сада није познавао. За ту новину тек треба да се пронађе прави одговор.

Ваши изборни опоненти настоје да хипнотишу Србију уверавањима да Космет не вреди „одустајања од Европе“ и нових страдања целе нације. Ваша коалиција хипнотички тврди да данашње српске генерације немају право да се зарад „бољег живота“ одрекну граница Србије и најбитније територије свог духовног и националног идентитета. Прети ли Србији ново „страдање нације“ или је то предизборно страшило?

- Прво, нема бољег живота у замену за одрицање од територије. То је шарена лажа. Државе које тргују својом територијом су марионетске државе, а у марионетским државама нема бољег живота, већ увек долази до нових уцена и нових отимања територије. Како данас бранимо Косово, тако ћемо сутра бранити Војводину и сваки други део наше земље. Питате како да се боримо? Пре неколико година поставио сам, у средиште наше државне политике за одбрану Косова, принцип поштовања међународног права. И тада, на почетку, ДС није у Скупштини Србије гласала за Резолуцију о Косову, помињући да не треба да се држимо права као пијан плота. Сматрам да је од највеће важности што је Србија у одбрани Косова на страни права и то је наше најјаче оружје. Сама чињеница да, захваљујући заједничкој политици са Русијом, Савет безбедности није одобрио Ахтисаријев план и чињеница да више од 150 држава признаје Србију у њеним легитимним међународним границама - значи да Србија мора наставити на овај начин да се и даље бори.

Ваш „контрагард“ Србији тренутно квари односе са Бриселом и Вашингтоном, али - повећава ли јој шансе да у ближој будућности врати Космет и да укупно прође боље? Повећава ли изгледе да то учине нове српске генерације, при промењеном, повољнијем односу снага у свету?

- Не квари наше односе са Бриселом и Вашингтоном став Србије, већ их квари то што САД, НАТО пакт и водеће државе ЕУ на територији Србије покушавају да направе прву

НАТО државу на свету. Тако је прво Србија бомбардована, а Харадинај, Чеку и Тачи наоружавани. Потом су НАТО трупе дошле на Косово и никла је војна база „Бондстил“. После тога су натерали Ахтисарија да направи план по коме је командант НАТО трупа коначан орган власти на Косову, и због тога је тај план старији документ од Устава Косова. Када је све то урађено, уследило је признавање ове НАТО државе. Дакле, не ради се о мом контрагарду према Бриселу и Вашингтону, већ се ради о овим историјским чињеницама које ја никада нећу легализовати, нити ставити свој потпис на њих. С друге стране, имамо 150 држава које одбијају да се повинују диктату политике силе и да признају једнострану независност. Значи да се ситуација не одвија онако како су то желели ментори прве НАТО државе. То што ствари не иду како су они хтели, отвара и нама прилику да још снажније инсистирамо да је Косово Србија. А морамо и себе много више поштовати, јер не смемо заборавити да је Србија кључна држава у региону и да се може показати да је дугорочни интерес и држава које су учествовале у експерименту прављења прве НАТО државе да ипак промене своју политику према Србији.

Лидер ЛДП-а Чедомир Јовановић у једној ТВ емисији рекао је да по „законима физике“ није могуће да Србија истовремено буде и у ЕУ и на Косову. Такве фаталности нема за већину других народа ни у законима историје и политике. Може ли Србија да „истовремено буде и у ЕУ и на Косову“?

- Пођимо од једноставне политичке и географске чињенице да је Косово у Србији, а да је Србија у Европи. Самим тим, то је у складу и са законима физике, ако је овде уопште прикладно говорити о законима физике. Дакле, Косово је Србија и тиме смо једно од два питања решили. Србију нико не може ни да уведе у Европу, ни да је изведе из ње, а мислим да нико не планира ни неку велику сеобу Срба у Азију или Латинску Америку. Остаје нам питање прикључивања Србије Европској унији. Видимо да су све парламентарне странке за улазак Србије у ЕУ. Будућа државотворна и национална влада имаће задатак да започне одговорне разговоре са ЕУ како би обезбедила да само целовита Србија уђе ЕУ.

Економиста Бранко Милановић из Карнегијеве задужбине, која никада није била баш склона Србима, упозорио је недавно да Србија ризикује да остане и без Косова и без Европе (ЕУ). А пре неки дан је - дајући ипак предност очувању Косова и политичке стабилности у земљи - предложио да Србија „замрзне“ своје приближавање ЕУ под досадашњим условима. Да ли је то у Милановићу тек „прорадио Србин“ или је све, ипак, много дубље и озбиљније?

- Сваки Американац ће територијалну целовитост САД увек ставити испред било ког

другог циља. То је толико природно и нормално да би се дигло дрвље и камење на онога ко би рекао другачије. Када неки Србин каже ту природну и нормалну ствар, то код нас изазива пажњу као да је добио Нобелову награду. За то су одговорне странке које су на самом извору замутиле воде говорећи да Европа нема алтернативу. Сматрам да би било од највећег значаја да успоставимо консензус у земљи о томе да само Србија нема алтернативу и да Србија хоће, као целовита земља, да постане чланица ЕУ. Када бисмо имали јединство о овом ставу, много лакше бисмо га и остварили.

Колико и шта Србија заиста ризикује са вашом формулом „У Европу (ЕУ) само са Косовом“, с обзиром на то да је бивши немачки амбасадор у Београду Андреас Цобел, можда ненамерно, открио Србима истину да ће у ЕУ бити најраније 2025?

- Прво, Србија мора да има принципијелан став да ће само као целовита држава ући у ЕУ, без обзира на то да ли је реално да у ЕУ уђемо одмах, 2012. или тек 2025. године. Реч је о принципу, а не о временској одредници. Јер, шта ако некоме падне на памет да каже да Србија може у ЕУ, али без Војводине?! Када се напусте државни принципи и Устав Србије, тада се цела држава и народ уводе у велики ризик, а не обрнуто. Оно што је саопштио Цобел увек нам мора бити пред очима као опомена и претња.

На чему заснивате своје уверење да Београд може навести Немачку, Велику Британију, Француску и Италију да, у догледно време, повуку признање Косова? Због чега би те земље узмакле пред Србијом која би, чак и ојачана, била европска величина трећег реда?

- План ових држава је био да у први месец дана више од 100 држава призна једнострану независност. План је био и да генерални секретар УН подржи ову лажну државу. Видимо да нема ништа од тога. Косово никада неће бити члан УН и Оебса! Нова влада би морала да покрене тужбе пред Међународним судом правде против држава које су, противправно и кршећи Повељу УН и Резолуцију 1244, признале ову лажну државу. Када све то имамо у виду, нико не може да оспори нашу борбу и да унапред одбацује могуће позитивне промене и код држава које сте поменули.

Председник Борис Тадић обећао је да ће се одлучити за „интегритет земље“ ако се Србија нађе пред избором - или ЕУ или Косово. Да ли вас је обрадовало то његово обећање?

- Када је био НАТО самит у Букурешту, приметио сам изјаву председника Русије Владимира Путина који је рекао да, када је реч о безбедности земље и територијалној целовитости, ту обећања ништа не значе. Онога тренутка када сам изгубио поверење у ДС и Г17 - да желе и даље искрено да се боре за Косово - обратио сам се грађанима и саопштио да враћам мандат народу да одлучи - коме ће поверити да води народне послове.

Тадићево обећање као да полази од тога да Србија још није пред избором ЕУ или Косово, да пред њим можда уопште неће ни бити. Због чега упорно тврдите да је Брисел Србију већ суочио управо са таквим избором и да ће се 11. маја о њему суштински једино и гласати?

- Србија је парафирала, крајем прошле године, Споразум о стабилизацији и придруживању са ЕУ. То је изузетно важан и дугорочно обавезујући међународни споразум. После тога дошло је до признања једностране независности и упућивања мисије ЕУ на Косово да створи државу. Сада се Србији нуди да за Васкрс потпише тај споразум, што креатори независног Косова, а ту пре свега мислим на САД и НАТО пакт, могу тумачити као потпис Србије за признање ове лажне државе. Државе ЕУ, које су признале једнострану независност, најгрубље су прекршиле парафирани Споразум и још преко тога цинично тврде да су то урадиле на основу Резолуцију 1244 и поштујући је. Ко хоће, нека своју личну имовину поклања, али нико никада не може поклањати део територије Србије.

Први сте се у Србији одважили да упозорите да Американци и Брисел од Косова покушавају да направе прву у свету „НАТО државу“, чији ће реални главни град бити војна база „Бондстил“. Уколико ДСС буде међу странкама које ће формирати нову владу, зар не би ли било логично да затражите од Вашингтона и Пентагона да са Србијом макар потпишу међудржавни споразум о статусу „Бондстила“?

- Бондстил је дивља градња, као уосталом и цела идеја о првој НАТО држави. Та дивља творевина не може да се легализује. На тлу Србије не могу да постоје ни НАТО држава, ни стране војне базе. По Резолуцији 1244, на Косову, само под мандатом УН, могу бити присутни страни војници. И то је једино што Србија може да прихвати!

Министар за Косово и Метохију Слободан Самарџић изјавио је: „Србија ће, корак по корак, враћати Космет, а у догледно време у потпуности преузети власт над покрајином“. Да ли је Самарџић своју прогнозу усагласио с вама? Откуд такав и толики оптимизам?

- Од нашег уверења и одлучности добрим делом зависи да ли ћемо и када остварити наше државне и националне интересе. Ако министар за Косово нема оптимизма, ко ће га онда имати?! Нема места за малодушност! Србија је у неупоредиво тежим историјским околностима имала снаге да се избори за своје интересе. Морамо показати и више самопоштовања, јер ми нисмо народ од јуче и нама нико никада није поклањао државу! Србија је стара европска држава и ми смо стари европски народ и увек смо знали да се властитом снагом изборимо за наше државне и националне интересе.

Европски комесар за проширење Оли Рен оценио је да је Србија кључна земља за стабилност и добросуседске односе у региону. Није ли то најави да ће Брисел свим средствима блокирати оно Самарџићево да ћемо „корак по корак враћати Космет“, а и најави захтева да Београд призна НАТО државу Косово?

- Брисел има своје интересе и Србија има своје интересе. Уверен сам да Србија, уколико настави да води принципијелну политику, може заштити своје државне и националне интересе. Брисел има стотине приоритета и не може стално мислити на Косово. А ми смо сконцентрисани на Србију и не морамо толико да бринемо шта се дешава на Блиском истоку или у Авганистану. Истрајност Србије ће дати резултате.

Наследник Карле дел Понте Серж Брамерц, током управо завршене посете Београду, ставио је до знања да се од Србије очекује и тражи изручење Радована Караџића. Да ли је то поновио и у разговору с вама и шта сте му на то рекли?

- Не, скоро целокупан разговор био је посвећен Харадинају и ослобађајућој пресуди Хашког трибунала. Друга тема је била трговина људским органима отетих Срба. После фашистичких злочина за време Другог светског рата, поново се, у случају УЧК, појавио најстрашнији злочин трговине људским органима. То су биле теме разговора са Брамерцом.

Хрватске и словеначке фирме већ нам и уџбенике штампају. Како се то и чијом кривицом догодило? С обзиром на то да наше фирме у Хрватској још не могу ни киоск отворити, ко ради у корист своје штете - ми или Хрвати?

- Слажем се да није пронађена права мера и да примери које наводите то потврђују. На томе мора озбиљно да се ради и то је свакако један од важних задатака нове владе. Све земље које су прошле кроз транзицију суочиле су се са сличним проблемима. Много драстичније примере онога што се догодили у његовој држави наводио ми је премијер земље која је сада у ЕУ. Србија мора снажно да се економски развија и, наравно, да при том енергично чува своје ресурсе које не сме никоме да продаје.

Има ли Србија фирме чији власници могу, слично као у своје време Хенри Форд, да кажу: што је добро за нас - добро је и за Србију? Ако поново формирате владу, шта ћете чинити да их буде више?

- У Србији, док сам био на челу владе, имали смо стални привредни раст и у нашој земљи је постепено уведен ред у економији који је почео да даје одређене резултате. То још ни издалека није довољно да би наши грађани живели онако како заслужују, али представља добре претпоставке за снажан економски развој Србије. Данас у Србији имамо фирме које изванредно послују и које заиста доприносе развоју Србије и бољем животу наших грађана. Предстоји реализација великих стратешких инвестиција као што су изградња аутопута Хоргош - Пожега и реализација енергетског споразума са Русијом с градњом магистралног гасовода. Такви послови омогућавају запошљавање, вуку нове инвестиције, веће плате и бољи живот свих грађана.

Многи се у нашем народу прибојавају да је косовска НАТО држава само међуфаза у стварању „велике Албаније“. Зазирете ли ви од „велике Албаније“? Неће ли и она, ако се појави на историјској сцени, бити такође НАТО држава, само већа?

- Све што су до сада велике западне силе радиле на Косову, произвело је само то да је Косово постало светско питање. То није био циљ САД. Те силе су мислили да ће тихо и без велике буке и мимо очију јавности у срцу Европе направити једну творевину која ће служити њиховим војним интересима. Дакле, ради се о једној потпуно погрешној процени. Сада се поставља питање да ли ће САД наставити са политиком силе која поново неће дати резултате и неће довести до стабилности региона, или ће размотрити опцију повратка на поштовање међународног права. Само ова друга опција може да нас,

све заједно, доведе до мира и стабилности.

Свим својим саговорницима у предизборној серији интервјуа Глас јавности је поставио питање: „Кога ће наредне српске генерације и национална историја проклињати - оне који су уверени да треба ићи у ЕУ по сваку цену или оне који су за Косово (Србију) по сваку цену?“ Какав је ваш одговор?

- Било би добро и важно када бисмо се сви сложили да само Србија нема алтернативу. Ни у једној држави на свету не постоји дилема која се вољом појединих партија појавила у Србији. Можда ће после избора, када се спадне ова прегрејаност, и код нас превладати најнормалнија идеја која важи за све државе на кугли земаљској, а то је да ни ми немамо другу отаџбину, нити имамо алтернативу за нашу Србију.

Ни Србија без дотока страног капитала не може. Али, колико су у праву они који се плаше да се продаја наших фирми странцима изродила у распродају Србије?

- Било је и примера распродаје, али су ипак најважнији ресурси сачувани. Навешћу један пример: сматрам да Електропривреду Србије не треба никоме продавати и да она мора да остане у власништву Србије. Нама су неопходне стране инвестиције, али је неопходно и да сачувамо главне економске полуге у својим рукама.

Уколико се Србија, као што најављује Тадићева коалиција, упркос Цобелу, нађе у ЕУ кроз пет година, па у „европској породици народа“ истински ојача - хоће ли јој то бити довољно да икада поврати Космет?

- Србија се може наћи у ЕУ само целовита, са Косовом. А да Србија постане члан ЕУ без Косова, то би значило да смо продали део наше територије. Оно што сте једном продали, можете вратити само сагласношћу новог власника, а унапред можете чути одговор албанског власника да они никада не тргују територијом.